

Δράση - Performance με τίτλο «ΤΑ ΣΤΑΣΙΜΑ ΤΟΥ ΕΡΩΤΑ»

**Μια σκηνική σπουδή πάνω στη χορική λειτουργία με άξονα το θέμα του Έρωτα,
άλλοτε και τώρα**

Δέσποινα Γεωργακοπούλου, μέλος Ε.Ε.Π. Πανεπιστημίου Πατρών
Εργαστήριο Σκηνικής Πράξης και Λόγου (ΕΣΠΛΟ), Πανεπιστημίου Πατρών

Ο χορευτής, χορογράφος, ερευνητής της κίνησης Νίκος Λυμπεράτος, με τους φοιτητές του Τμήματος Θεατρικών Σπουδών Μοάνα Αυγέρου, Αγγελική Καταπόδη (απόφοιτη) Κατερίνα Νταβαντζή και Νίκο Παναγόπουλο, την τραγουδίστρια, θεατρολόγο Ελένη Αντωνίου και την κιθαρίστα Κωνσταντίνα Νικολακοπούλου επιτελούν μια ομαδική διερευνητική επίκληση στις πρωταρχικές πηγές του Έρωτα ως ηθοποιοί – τελεστές.

Εξ αφορμής του τρίτου στάσιμου της *Αντιγόνης* του Σοφοκλή σε μετάφραση Νίκου Α. Παναγιωτόπουλου η παρούσα σκηνική σπουδή ερευνά τη σημασία της κίνησης και του χορού για τη σκηνική απόδοση της χορικής λειτουργίας στην αρχαία τραγωδία. Εξ αφορμής μέρους του πρώτου και όλου του δεύτερου στάσιμου της *Μήδειας* του Ευριπίδη σε μετάφραση Θ. Κ. Στεφανόπουλου ερευνά – χρησιμοποιώντας τους φωνητικούς αυτοσχεδιασμούς και το τραγούδι ως εργαλεία – ένα καθοριστικής σημασίας φαινόμενο για τη σκηνική απόδοση της χορικής λειτουργίας: το φαινόμενο της σχεσιακής συνήχησης και του συντονισμού. Επιπλέον, τη συλλειτουργία διαφορετικών μεταφράσεων, καθώς στην Performance ακούγεται το τραγούδι «Του έρωτα μέγα κακό» του Σταμάτη Κραουνάκη, τα λόγια του οποίου αποτελούν μέρος του δεύτερου στάσιμου της *Μήδειας* του Ευριπίδη σε μετάφραση Γιώργου Χειμωνά, και το τραγούδι «Έρωτα εσύ» του Μάνου Χατζιδάκι, τα λόγια του οποίου αποτελούν μέρος του ίδιου στάσιμου σε μετάφραση του Παντελή Πρεβελάκη. Στην performance, μαζί με τα λόγια του Σοφοκλή και του Ευριπίδη, συλλειτουργεί το έργο για κιθάρα Julia Florida του Agustin Barrios.

Τα σώματα των ηθοποιών – τελεστών συνηχούν και συντονίζονται μπροστά από τα αγάλματα και γύρω από τα ψηφιδωτά στο χώρο της ενότητας της Ψυχαγωγίας της αίθουσας του Δημοσίου Βίου του Αρχαιολογικού Μουσείου Πατρών όπου πραγματοποιείται η δράση.

Η ΤΑΥΤΟΤΗΤΑ ΤΗΣ ΔΡΑΣΗΣ

Κείμενο: Στάσιμο από την *Αντιγόνη* του Σοφοκλή σε μετάφραση Νίκου Α. Παναγιωτόπουλου,
Στάσιμα από τη *Μήδεια* του Ευριπίδη σε μετάφραση Θεόδωρου Κ.Στεφανόπουλου

Χορός : Ελένη Αντωνίου

Μοάνα Αυγέρου

Αγγελική Καταπόδη

Νίκος Λυμπεράτος

Κωσταντίνα Νικολακοπούλου

Κατερίνα Νταβαντζή

Νίκος Παναγόπουλος

Διδασκαλία, Σκηνοθεσία, Δραματουργία: Δέσποινα Γεωργακοπούλου

Κίνηση, Χορός: Νίκος Λυμπεράτος

Φωνητικοί αυτοσχεδιασμοί, Τραγούδι: Ελένη Αντωνίου

Τραγούδια: «Του έρωτα μέγα κακό» του Σταμάτη Κραουνάκη, «Έρωτα εσύ» του Μάνου Χατζιδάκη

Κιθάρα, Φωνητικοί αυτοσχεδιασμοί: Κωνσταντίνα Νικολακοπούλου

Μουσική: το έργο για κιθάρα Julia Florida του Agustin Barrios

Ενδυματολογική επιμέλεια: Αντώνης Βολανάκης

Η performance είναι αποτέλεσμα της σύμπραξης του Πανεπιστημίου Πατρών, του Τμήματος Θεατρικών Σπουδών και της Εφορείας Αρχαιοτήτων Αχαΐας.

Action Performance entitled “The Stasima of Eros”

A stage study on the choral function centered on the theme of Eros then and now

Despina Georgakopoulou

Member of the Special Teaching Staff, University of Patras

Theatre Laboratory of Drama and Speech, University of Patras Department of Theatre Studies

The dancer, choreographer, researcher of movement Nikos Liberators with the students of the Department of Theatre Studies Moana Augerou, AndelikiKatapodi (graduate), Katerina Davantzi and Nikos Panagopoulos together with the singer, dramatist Eleni Antoniou and the guitarist Konstantina Nikolakopoulou perform a group exploratory invocation to primary sources of Eros as actors -performers.

Based on the third stasimon of Sophocles *Antigone*, translated by Nikos Panagiotopoulos, the present study explores the importance of movement and dance for the stage performance of the choral function in the ancient tragedy. Based on parts of the first and the whole second stasimon of Euripides’ *Medea* translated by Th.K.Stefanopoulos the performance – using vocal improvisation and singing as tools – explores a phenomenon of decisive importance for the stage performance of the choral function: the phenomenon of relational consonance and resonance. In the performance, along with the words of Sophocles and Euripides, operates the guitar piece Julia Florida by Agustin Barrios.

The bodies of the actors-performers echo and coordinate in front of the statues and around the mosaics in the area of Entertainment section of the Public Life Hall of the Archaeological Museum of Patras where the action take place.

Text: Stasimon of *Antigone* by Sophocles translated by Nikos Panagiotopoulos

Stasima of Euripides’ *Medea* translated by TheodorosK.Stefanopoulos

Chorus: Eleni Antoniou

Moana Augerou
Angeliki Katapodi
Nikos Liberatos
Konstantina Nikolakopoulou
Katerina Davantzi
Nikos Panagopoulos

Teaching, Directing, Dramaturgy: Despina Georgakopoulou

Movement, Dance: Nikos Liberatos

Vocal Improvisations, Songs: Eleni Antoniou

Songs: “Του έρωτα μέγα κακό” by Stamatis Kraounakis, “Έρωτα εσύ” by Manos Hatzidakis

Guitar, vocal improvisations: Konstantina Nikolakopoulou

Music: the guitar piece Julia Florida by Agustin Barrios

Costume curation: Antonis Volanakis

The performance is the result of a collaboration between the University of Patras the Department of Theatre Studies and the Antiquities Authority of Achaia